

ЕКСИМОСИ

Далече на северъ има страна, дето лѣтото е само три месеца, а останалото е зима. Зимнитѣ дни сж така кратки, че едва се покаже слънцето, и тозъ часъ захожда. А пъкъ

три месеца, срѣдъ зима, слънцето съвсемъ не изгрѣва. Цѣли три месеца тамъ е постоянна нощъ. И въ тази земя живѣятъ хора, които се казватъ ескимоси. Тѣзи хора говорятъ на свой езикъ. Други езици не знаятъ и никога изъ своята страна не излизатъ. Ескимоситѣ сж ниски, съ голѣми глави. Цвѣтътъ на кожата имъ е мургавъ. Косата имъ е черна и твърда. Тѣ иматъ тънъкъ носъ, широки ябълки и малки очи. Ескимоситѣ живѣятъ въ снѣжни кжщи.

Тѣ ги строятъ като нарѣзватъ керпичи отъ снѣга и правятъ отъ тѣхъ кжщи, прилични на печи. Въмѣсто стѣкла, тѣ поставятъ въ стенитѣ ледени плочки, а въмѣсто врати, прокопаватъ дълги входове подъ снѣга и презъ тѣхъ влизатъ и излизатъ. Когато настѣпи зимата, тѣхнитѣ кжщи се затрупватъ съвсемъ отъ снѣга и вътре става топло. Ескимоситѣ се хранятъ съ елени, тюлени и риба. Оржжия иматъ: стрели и копия. Ескимоситѣ ядатъ сурово месо. Тѣ не отглеждатъ ленъ и памукъ, отъ които да правятъ дрехи и връви. Нито пъкъ стрижатъ вълна, отъ която да правятъ сукно. Връвитѣ си правятъ отъ жилитѣ на звѣроветѣ, а дрехи — отъ тѣхнитѣ кожи.

Нансенъ на гости у ескимоситѣ

Пжтешественикътъ Нансенъ, когато пжтувалъ къмъ северния полюсъ, гостувалъ у ескимоситѣ и ето що разказва за тѣхъ: